

РЕШЕНИЕ

№ 962

гр. София, 04.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-7, в публично при закрити врати заседание на деветнадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светослав Василев

при участието на секретаря Павлинка П. Славова
като разгледа докладваното от Светослав Василев Търговско дело №
20211100902125 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 625 ТЗ.

Молителят „А.-***“ ООД иска откриване на производство по несъстоятелност спрямо ответника „К.П.“ ЕООД, ЕИК ****, като твърди, че е кредитор на последния за продажната цена за доставката на минерални торове, препарати и продукти за растителна защита, за които са издадени фактури №№ 6301/25.03.2020г, 6302/25.03.2020г, 6304/25.03.2020г, 6379/23.04.2020г, 6380/23.04.2020, 6491/29.05.2020г, 6492/29.05.2020 и 6543/23.06.2020 на обща стойност 187 289,43 лева. През месец август 2020 г ответното дружество е върнало част от закупените продукти, за което са издадени кредитни известия към фактури №6301/25.03.2020 и №6543/23.06.2020 г на обща стойност 12875,93 лева, след които остава непогасено задължение в размер на 174 413,50 лева, което се признава от ответното дружество. Върху главницата се натрупват и лихви за забава в размер на 5 366,97 лева. Във връзка с непогасените задължения страните подписват споразумение за разсрочено плащане от 19.02.2021г, като при неизпълнение е предвидена предсрочна изискуемост на всички вноски по него. Задълженията не са изпълнение и след сключване на споразумението, което според ищеца се дължи на неплатежоспособността на ответното дружество, евентуално неговата свръхзадълженост.

Ответникът не оспорва твърденията в молбата относно кредиторското качество на молителя, но твърди, че не е в състояние на неплатежоспособност, тъй като краткосрочните му вземания надхвърлят краткосрочните задължения.

По реда на чл. 629, ал. 4 ТЗ в производството е присъединен като кредитор „И.А.Б.“ АД, който твърди да е такъв въз основа на два договора за банков кредит, както следва:

Договор за инвестиционен кредит рег. № ДК-495-006542-33/23.11.2015 г и договор за кредитна линия с рег. № ДК-495-006542-183/10.07.2017г и Анекси към него от 04.10.2018г, 08.07.2019г и 10.07.2020г. В молбата се поддържа, че по първия договор с настъпил краен падеж на 31.10.2020г, ответникът има изискуеми и непогасени задължения в размер, както следва: 106 160,80 лева – главница, 274,25 лева – лихва по просрочена главница, 438,79 лева – просрочени лихви по редовна главница, 19471,63 лева просрочени лихви по просрочена главница и 2777,82 лева – разноски. По втория договор с краен падеж 31.08.2021г ответникът има изискуеми и непогасени задължения в размер, както следва: 400 000,00 лева – главница, 21083,33 лева – лихва по просрочена главница, 3392,44 лева – просрочени лихви по редовна главница, 26090,28 лева - просрочени лихви по просрочена главница и 8864,93 лева – разноски.

Твърденията по молбата на присъединения кредитор не се оспорват от ответното дружество в хода на производството.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено следното:

От вписванията в Търговския регистър се установява, че ответникът по молбата има качеството на търговец по смисъла на чл. 1, ал.2, т.1 ТЗ и спрямо него може да се иска откриване на производство по несъстоятелност.

Молителят твърди, че е кредитор на ответното дружество за цената на доставените на последния като купувач минерални торове, препарати и продукти за растителна защита на обща стойност 174 413,50 лева. За установяване на твърдените облигационни отношения са представени и приети фактури №№ 6301/25.03.2020г, 6302/25.03.2020г, 6304/25.03.2020г, 6379/23.04.2020г, 6380/23.04.2020, 6491/29.05.2020г, 6492/29.05.2020 и 6543/23.06.2020 на обща стойност 187 289,43 лева (л. 21-л.29), които фактури са осчетоводени съгласно заключението на ССЕ (л.435) и при двете дружества. Съществуването на вземането за главница се признава от ответника и в молба за потвърждаване на салда (л.30 от делото) и в споразумение за разсрочване на задължения от 19.02.2021г, съгласно което задължението в размер на 174 413,50 лева с вкл. ДДС по посочените по-горе фактури и натрупаната върху главницата мораторна лихва в размер на 5 366,97 лева следва да се изплати от ответника в срок до 31.11.2021 на три вноски, както следва: на 28.06.2021г – 40000,00 лева, на 31.07.2021 г – 60 000,00 лева и на 31.11.2021 г – 79 780,47 лева, като неизпълнение на коя и да е вноска прави вземането изцяло и предсрочно изискуемо. Няма спор, че задължението не е платено нито на уговорените в споразумението падежи на отделните вноски, нито след това, включително в хода на настоящото производство до приключване на устните състезания.

Следователно от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че „А.-***“ ООД има изискуеми и непогасени вземания от ответника „К.П.“ ЕООД, ЕИК **** за доставката на минерални торове, препарати и продукти за растителна защита на обща стойност 174 413,50 лева и мораторна лихва в размер на 5 366,97 лева, които сделки са

търговски, тъй като и двете страни по тях са търговци и са свързани с упражняването от тях занятия (чл. 286ТЗ), поради което молителя се явява активно легитимиран да иска откриване на производство по несъстоятелност спрямо ответника.

По отношение легитимацията на присъединения кредитор „И.А.Б.“ АД, съдът намира следното:

Между страните не е спорно, а и представените към молбата на доказателства установяват, че между „И.А.Б.“ АД и ответното дружество е сключен Договор за инвестиционен кредит рег. № ДК-495-006542-33/23.11.2015 г, по силата на който банката поема задължение да му предостави банков кредит в размер на 874 540,80 лева, с цел финансиране на 90% от стойността на покупката на земеделска техника, за изпълнение на проект по Мярка 121 „Модернизиране на земеделските стопанства“ по ПРСР за периода 2007- 2013 и договор от 11.11.2015 за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, сключен между ответното дружество и ДФЗ, който се предоставя за срок от 60 месеца или до 31.10.2020г. За ползването на кредита ответникът поема задължение да заплаща годишна лихва върху главницата формиран като разлика от банковия процент за кредитиране на юридически лица за инвестиционни кредити за лева, който към сключване на договора е 6.5%, минус 1 % процентен пункт, но не по-малко от 5,5%, който се дължи до окончателното му връщане.

Няма спор и че между страните е сключен и договор за кредитна линия с рег. № ДК-495-006542-183/10.07.2017г, съгласно който банката поема задължение да предостави на ответника кредитна линия в размер на 400 000,00 лева, при условията, сроковете и общите правила на банката за кредитиране. Кредитът се предоставя за следните цели: 300 000,00 лева за плащане на авансови ренти/наеми за стопанската 2017/2018 за земеделска земя и до 100 000,00 лева – за оборотни средства за обработка на земята. От дата на подписване на договора, ответника като кредитополучател може да ползва и погасява многократно суми по кредита при условията на намаляващ плафон и допустим дълг, както следва: до 31.12.2018 до 400 000,00 лева, от 01.01.2019 до 30.07.2019г до 100 000,00 лева, а на 31.07.2019г – погасяване. За ползването на кредита ответникът дължи годишна лихва върху усвоената главница в размер на 6 месечния SOFIBOR плус договорна надбавка в размер на 4,85 процентни пункта, но не по-малко от 5,0%. Заедно с лихвата дължи заплащане и на уговорените в договора такси и комисионни за разглеждане на документите, усвояване, годишно управление, ангажимент и други съгласно Тарифата на банката. Задълженията по на ответника по договора са обезпечени от дружествата „Х.Б.“ ЕООД, „С.“ ЕООД и „С.“ЕООД.

Не е спорно усвояването на сумите по договорите за кредит, както и че с Анекси към договора за кредитна линия с рег. № ДК-495-006542-183/10.07.2017г от 04.10.2018г, от 08.07.2019г и от 10.07.2020г. е променян няколкократно крайния падеж на задължение за връщане на главницата по договора, като последно той е фиксиран на 31.08.2021 г.

Съгласно изслушаното и прието без възражения от страните заключение на ССЕ (л.

584 от делото), задълженията на ответника към банката по нейни счетоводни данни по двата договора за кредит са в размери както следва: по първия договор с настъпил краен падеж на 31.10.2020г , 106 160,80 лева – главница, 274,25 лева – лихва по просрочена главница, 438,79 лева – просрочени лихви по редовна главница, 19471,63 лева просрочени лихви по просрочена главница и 2777,82 лева – разноси; а по втория договор с краен падеж 31.08.2021г - 400 000,00 лева – главница, 21083,33 лева – лихва по просрочена главница, 3392,44 лева – просрочени лихви по редовна главница, 26090,28 лева - просрочени лихви по просрочена главница и 8864,93 лева – разноси. Има осчетоводени задължения и по трети договор за кредит от 06.11.2013 г за 1 028 632,78 лева. Или общо са осчетоводени задължения са за 1 542 429,01 лева. Посочено е, че според данни от счетоводството на ответника задълженията към банката са в общ размер на 1 080 352,50 лева, т.е. със 462 076,51 лева.

При така установените факти съдът намира, за установено че молителят „И.А.Б.“ АД е кредитор на „К.П.“ ЕООД, ЕИК **** по твърдените два договора за банков кредит от 23.11.2015г и 10.07.2017г. Крайните падежи по двата договора за кредит са настъпили и в тежест на ответното дружество е да установи точното изпълнение на задълженията си по тях да върне главниците, ведно с договорните лихви, таксите и комисионните уговорени за предоставянето им. Доказателства за изпълнението си ответникът не представя, а от заключението на ССЕ се установява, че дори и след евентуално частично плащане по тях, остава непогасена разлика по двата договора за кредит, както следва: по първия договор с настъпил краен падеж на 31.10.2020г - 106 160,80 лева – главница, 274,25 лева – лихва по просрочена главница, 438,79 лева – просрочени лихви по редовна главница, 19471,63 лева просрочени лихви по просрочена главница и 2777,82 лева – разноси; а по втория договор с краен падеж 31.08.2021г - 400 000,00 лева – главница, 21083,33 лева – лихва по просрочена главница, 3392,44 лева – просрочени лихви по редовна главница, 26090,28 лева - просрочени лихви по просрочена главница и 8864,93 лева – разноси. С оглед на което, на банката следва да се признае активна легитимация да иска откриване на производство по несъстоятелност спрямо ответника.

Неплатежоспособността на ответника спрямо задълженията към двамата кредитори се презумира, тъй като последния не твърди и не доказва способ за погасяване – арг от чл. 608, ал. 3 ТЗ.

Презумпцията не е оборена от заключенията на ССЕ (основно и допълнително) приети по делото.

В основното заключение (л.432-л481), изготвено въз основа на счетоводните данни на ответното дружество, вещото лице приема, че краткотрайните активи на дружеството са в хиляди левове, както след: за 2015 г – 1515, за 2016 г – 1486, за 2017 г -2010, за 2018г – 2840, за 2019г – 3064 и за 2020 г – 4180. А текущите задължение са по години в хиляди левове, както следва: за 2015 г – 1895, за 2016 г – 1072, за 2017 г -1247, за 2018г – 3182, за 2019г – 3261 и за 2020 г – 4185. В структурата на текущите активи на дружеството с най-голям относителен дял са вземанията (в диапазона 90,67%-97,92%) с обращаемост (събираемост на

вземанията) варираща от 185 дни през 2015г до 985 дни през 2020г, като в периода 2018 г – 2020 г събираемостта е над 1 година. Като дава алтернативни варианти за изчисляване на индексите за платежоспособност в зависимост от приемането или не на тези активи като краткосрочни.

Квалифицирането на част от осчетоводените вземания на ответното дружество като текущи се оспорва от молителя „А.-***“ ООД. Последният твърди, че като такива не следва да се приемат вземанията към дружествата „Х.Б.“ ЕООД, „Г.“ ЕООД, „А.Е.К.“ ЕООД, „С.“ ЕООД, „В. 1“ ЕООД, „С.-Б.“ ЕООД, „Д.С.Б.*****“ ЕООД, „С.“ ЕООД, „Р.“ ЕООД, тъй като: част от тези дружества не осъществяват дейност в последните няколко години (видно от декларираните от самите тях данни в търговския регистър); част от тях са и свързани с ответното дружество (т.к. имат общи съдружници или управители); част от вземанията са погасени по давност. Ответникът оспорва твърденията и представя доказателства за съществуване на задълженията.

Въпреки представените от ответника доказателства (фактури и договори за пораждаване на вземанията л.505 – л. 574), които може да се приеме, че установяват съществуването на осчетоводените вземания, съдът споделя доводите на молителя „А.-***“ ООД, че те не следва да се отчитат като краткосрочни такива. Това е така, защото за квалифициране на един актив като краткотраен/текущ, той следва да участва в дейността на дружеството в рамките на един отчетен период, т.е. с очаквана реализация до една година. При дадената дефиниция и с оглед установената от ССЕ обращаемост на вземанията, съдът приема, че те не са краткотраен актив на дружеството, тъй като не са събрани и не са включени в дейността на дружеството в рамките на един отчетен период от тяхното възникване, като не се твърдят и не са доказват причини за тяхното отсрочване във времето за следващи отчетни периоди. Отделно от това при справка в търговския регистър се установява, че дружествата „Г.“ ЕООД, „А.Е.К.“ ЕООД, „С.-Б.“ ЕООД, „Д.С.Б.*****“ ЕООД и „Р.“ ЕООД не осъществяват търговска дейност в последните години, което навежда по-скоро извод, за невъзможност за събирането им или за погасяването им по давност. След като вземанията не са събрани своевременно, те не могат да се приемат за текущ актив.

С оглед изложеното съдът кредитира изчислението на индексите за платежоспособност дадено в т.1 на допълнителното заключение на ССЕ /л. 583/, съгласно което те са, както следва: за 2015 г – 1,4624, за 2016 г – 0,6629, за 2017 г -0,4163, за 2018г – 0,6056, за 2019г – 0,7369 и за 2020 г – 0,2734. Следователно още в края на 2016 г. започва влошаването на финансово икономическото състояние на ответното дружество, която тенденция видно от заключението на СФИЕ продължава през целия останал изследван период до 2020 г включително. Отчетените счетоводно приходи за 2021г не са достатъчни за покриване на текущите задължения, а за периода от 01.01.22г до 28.02.2022 г не са отчетени приходи от търговска дейност. Към края на месец февруари 2022г ответното дружество не разполага с дълготрайни материални активи, няма представени доказателства за средствата по разплащателната сметка. Следователно влошеното финансово състояние е трайно, а не с временен характер.

По изложените съображения молбата за откриване на производство по несъстоятелност на основание неплатежоспособност е основателна и следва да се уважи.

Съдът следва да определи началната дата на неплатежоспособността. Началната дата на неплатежоспособността е датата, на която длъжникът не е бил в състояние да изпълни изискуемо парично вземане от посочения в разпоредбата на чл. 608 ТЗ вид. За определяне на началната дата съдът следва да издири този времеви момент, в който едновременно са налице и двата елемента на неплатежоспособността – непогасено изискуемо задължение по чл. 608, ал. 1 ТЗ и трайна финансова невъзможност за погасяването му. По делото е установено, че влошеното финансово икономическо състояние на дружеството настъпва още през 2016г, но към този момент няма доказано по делото изискуемо и непогасено задължение. Най-ранното такова след изпадане на дружеството в състоянието на неплатежоспособност е задължението за плащане на цената на доставените стоки към молителя „А.-***“ ООД по фактура № 6301/25.03.2020 г с падеж 20.08.2020г. Следователно за начална дата на неплатежоспособността следва да бъде определена именно 20.08.2020 г, тъй като към нея едновременно са налице и двата елемента на неплатежоспособността.

По разноските.

С оглед изхода на делото право на разноси имат и двамата кредитори.

Молителят „А.-***“ ООД доказва направата на разноси съгласно представения списък в размер на 7250,14 лева, а „И.А.Б.“ АД – 700,00 лева, които ответникът следва да се осъди да заплати.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „К.П.“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление на дейността: град София, ул. ****.

ОПРЕДЕЛЯ за начална дата на неплатежоспособността 20.08.2020 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на „К.П.“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление на дейността: град София, ул. ****.

НАЗНАЧАВА Е.Г.Т., с адрес: гр. София, ул. „****“, ет. Партер, тел. 02/****, за временен синдик на „К.П.“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление на дейността: град София, ул. ****.

ОПРЕДЕЛЯ текущо брутно месечно възнаграждение на временния синдик в размер на 1000,00 лв.

ОПРЕДЕЛЯ едноседмичен срок от съобщението за встъпване в длъжност на назначения временен синдик, като му указва в посочения срок да представи нотариално заверена декларация по чл. 656, ал. 2 ТЗ или молба по чл. 657, ал. 1, т. 1 ТЗ за освобождаване от възложените задължения.

СВИКВА Първо събрание на кредиторите на 30.08.2022г. от 10:00 часа в Съдебната палата, бул."Витоша" № 2, в залата, определена за 7 състав, ТО с дневен ред съгласно чл. 672, ал.1 ТЗ, а именно: изслушване доклада на временния синдик, предложения и избор на постоянен синдик, определяне на възнаграждението му, избор на комитет на кредиторите.

ОСЪЖДА „К.П.“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление на дейността: град София, ул. **** да заплати на „А.-**“ООД, ЕИК **** **на основание чл. 78, ал.1 ГПК сумата от 7250,14 лева** – разноски за производството.

ОСЪЖДА „К.П.“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление на дейността: град София, ул. **** да заплати на „И.А.Б.“ АД, ЕИК **** **на основание чл. 78, ал.1 ГПК сумата от 700,00 лева** – разноски за производството.

Решението може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в 7-дневен срок от вписването му в Търговския регистър към АВ.

Препис от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията за вписване в търговския регистър по реда на чл. 622 ТЗ.

Решението да се съобщи на назначения временен синдик.

Съдия при Софийски градски съд: _____